

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 16ης Οκτωβρίου 1996

Υπόθεση T-56/94

Raffaele de Santis
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι - Ανακοίνωση κενής θέσεως - Καταστρατήγηση διαδικασίας»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα ..... II - 1325

Αντικείμενο: Προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής της 16ης Δεκεμβρίου 1993 περί δημοσιεύσεως της ανακοινώσεως κενής θέσεως COM/144/93, προϊσταμένου της διοικητικής μονάδας 1 («γαλακτοκομικά προϊόντα») της διευθύνσεως Δ («οργάνωση των αγορών ζωικών προϊόντων») της γενικής διευθύνσεως VI (Γεωργία).

Αποτέλεσμα: Απόρριψη.

Επιτομή της απόφασης

Στις 16 Δεκεμβρίου 1993, η Επιτροπή δημοσιεύει την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/144/93 (στο εξής: επίδικη ανακοίνωση κενής θέσεως) προϊσταμένου της

διοικητικής μονάδας 1 («γαλακτοκομικά προϊόντα») της διεύθυνσης Δ («οργάνωση των αγορών ζωικών προϊόντων») της γενικής διεύθυνσης VI (Γεωργία) (VI.Δ.1), βάσει των άρθρων 4 και 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ). Η επίδικη ανακοίνωση κενής θέσεως διευκρινίζει ότι το πρόσωπο που θα καταλάβει τη θέση θα αναλάβει τη διεύθυνση και τον συντονισμό των εργασιών της μονάδας VI.Δ.1. Όσον αφορά τα απαιτούμενα προσόντα, η επίδικη ανακοίνωση κενής θέσεως ορίζει: «Απαιτείται κατάρτιση στη γεωπονική και στην αγροτική οικονομία, πολύ καλή γνώση και επιβεβαιωμένη πείρα στον τομέα της κοινής οργάνωσης αγοράς γαλακτοκομικών προϊόντων. Απαραίτητες οι ικανότητες διαχειρίσεως.»

Στις 13 Ιανουαρίου 1994, ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας για την κατάθεση των αιτήσεων υποψηφιότητας, έχουν πρωτοκολληθεί πέντε αιτήσεις μεταξύ των οποίων δεν περιλαμβάνεται η αίτηση του προσφεύγοντος λόγω, όπως υποστήριξε ο ίδιος, των προσόντων που απαιτεί η επίδικη ανακοίνωση κενής θέσεως. Αφού καθόρισε το επίπεδο της θέσεως στη σταδιοδρομία A 5/A 4, η Επιτροπή διορίζει στη θέση αυτή διά μεταθέσεως τον J., υπάλληλο του βαθμού A 4, υπηρετούντα στη Γενική Διεύθυνση Γεωργίας.

Με διάταξη της 11ης Μαρτίου 1994 (Τ-56/94 R, Συλλογή Υπ.Υπ. 1994, σ. II-267), ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία ο προσφεύγων είχε ζητήσει την αναστολή της διαδικασίας πληρώσεως της εν λόγω θέσεως και επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

Πρώτος λόγος ακυρώσεως: παράβαση των άρθρων 5, 7, 29 και 45 του ΚΥΚ, καθώς και του παραρτήματος I, και έλλειψη νομιμότητας της αποφάσεως της 19ης Ιουλίου 1988

Καταρχάς ο προσφεύγων δεν μπορεί να επικαλεστεί την έλλειψη νομιμότητας της αποφάσεως της 19ης Ιουλίου 1988 περί πληρώσεως θέσεων μεσαίας διαβαθμίσεως, με τον ισχυρισμό ότι παραβιάζει την αρχή της αντιστοιχίας μεταξύ της θέσεως και

του βαθμού. Συγκεκριμένα ο προσφεύγων είναι υπάλληλος του βαθμού Α 4. Όμως η επίδικη ανακοίνωση κενής θέσεως πρόβλεπε ότι ο υποψήφιος που θα διοριστεί θα καταταχθεί σ' έναν από τους βαθμούς Α 3, Α 4 ή Α 5. Επομένως, ο προσφεύγων δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι υπήρξε θύμα της παραβιάσεως της προαναφερθείσας αρχής, δεδομένου ότι η ένδειξη των απαιτούμενων βαθμών δεν τον εμπόδιζαν να υποβάλει υποψηφιότητα (σκέψη 23).

Παραπομπή: ΠΕΚ, 17 Μαΐου 1995, Τ-16/94, Μπενέκος κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. ΙΙ-335, σκέψεις 47 και 48

Δεδομένου ότι ο προσφεύγων επικαλείται παράβαση των λοιπών διατάξεων που παραθέτει στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως αποκλειστικά για να ενισχύσει τον ισχυρισμό του περί ελλείψεως νομιμότητας της αποφάσεως της 19ης Ιουλίου 1988, ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως στερείται αντικειμένου καθόσον αφορά αυτές τις λοιπές διατάξεις (σκέψη 23).

Εν συνεχεία, η φερομένη ασάφεια της επίδικης ανακοίνωσης κενής θέσεως δεν είναι ικανή να εμποδίσει την κατάθεση της αιτήσεως υποψηφιότητας του προσφεύγοντος. Πράγματι, από το στοιχείο ακριβώς ότι ο προσφεύγων θεώρησε ότι οι απαιτήσεις που διατυπώθηκαν με την επίδικη ανακοίνωση κενής θέσεως ήταν ασαφείς εξυπακούεται ότι δεν μπόρεσε να κρίνει με βεβαιότητα αν η ανακοίνωση αυτή εμπόδιζε την υποψηφιότητά του. Σε μια τέτοια περίπτωση, αν ο προσφεύγων είχε υποβάλει υποψηφιότητα θα μπορούσε νομίμως να αμφισβητήσει την ενδεχομένη απόρριψή της, προβάλλοντας την ασάφεια της επίδικης ανακοίνωσης κενής θέσεως. Κατά συνέπεια, το επιχείρημα του προσφεύγοντος ότι η επίδικη ανακοίνωση κενής θέσεως παρουσιάζει ασάφεια στερείται αντικειμένου (σκέψη 24).

Τέλος, εν πάση περιπτώσει, ούτε η έλλειψη ακριβούς μνείας του επιπέδου της κενής θέσεως, ούτε η χρησιμοποίηση του όρου «κατάρτιση» ούτε η προϋπόθεση των «ικανοτήτων διαχειρίσεως» δεν είναι, ως προϋποθέσεις της επίδικης ανακοίνωσης κενής θέσεως, ικανές να εμποδίσουν την υποβολή υποψηφιότητας από τον προσφεύγοντα. Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων ήταν υπάλληλος του βαθμού Α 4, οπότε οι αναφορές της επίδικης ανακοίνωσης κενής θέσεως στον βαθμό της κενής θέσεως δεν κώλυαν την υποψηφιότητά του. Εξάλλου, ο όρος «κατάρτιση» σημαίνει

εκ πρώτης όψεως ότι οι υπάλληλοι που δεν έχουν δίπλωμα στους κλάδους τους οποίους απαρτιμεί η επίδικη ανακοίνωση κενής θέσεως αλλά είναι σε θέση να επικαλεστούν αντίστοιχη πρακτική πείρα είχαν επίσης το δικαίωμα να υποβάλουν υποψηφιότητα. Όσον αφορά την προϋπόθεση των ικανοτήτων διαχειρίσεως, αυτή δεν απέκλειε *a priori* την υποψηφιότητα ενός υπαλλήλου που είχε ήδη υπηρετήσει στην επίδικη θέση προϊσταμένου μονάδας, αντικαθιστώντας τον προϊστάμενο κατά τις απουσίες του (σκέψη 25).

Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: κατάχρηση εξουσίας και παράβαση του άρθρου 27 του ΚΥΚ

Η έννοια της καταχρήσεως εξουσίας έχει σαφώς καθορισμένο περιεχόμενο και αναφέρεται στο γεγονός ότι μια διοικητική αρχή έχει κάνει χρήση των εξουσιών της για σκοπό διάφορο εκείνου για τον οποίο της έχουν απονεμηθεί. Η απόφαση έχει ληφθεί κατά κατάχρηση εξουσίας μόνο όταν, βάσει αντικειμενικών, κρισίμων και συγκλινοουσών ενδείξεων, προκύπτει ότι έχει ληφθεί προς επίτευξη σκοπών άλλων από αυτούς που επικαλείται (σκέψη 37).

Παραπομπή: ΠΕΚ, 2 Φεβρουαρίου 1995, Τ-106/92, Frederiksen κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. ΙΙ-99, σκέψη 47· ΠΕΚ, 8 Ιουνίου 1995, Τ-496/93, Allo κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. ΙΙ-405, σκέψη 53· ΠΕΚ, 19 Οκτωβρίου 1995, Τ-562/93, Obst κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. ΙΙ-737, σκέψη 62· ΠΕΚ, 11 Ιουνίου 1996, Τ-118/95, Correia κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. ΙΙ-835, σκέψη 25

Κατά τον προσφεύγοντα, η κατάχρηση εξουσίας συνίσταται εν προκειμένω σε ορισμένες ιδιαίτερες προϋποθέσεις που επέβαλε η επίδικη ανακοίνωση κενής θέσεως με μόνο σκοπό να καταστήσει δυνατό τον διορισμό ενός προεπιλεγέντος υποψηφίου, του J. (σκέψη 38).

Οι λόγοι που προέβαλε η Επιτροπή για να δικαιολογήσει την προϋπόθεση της καταρτίσεως στη γεωπονική και την αγροτική οικονομία για τον μέλλοντα προϊστάμενο της μονάδας VI.Δ.1 αντιφάσκουν την ύπαρξη καταχρήσεως εξουσίας. Πράγματι, ο προσφεύγων δεν αμφισβήτησε ότι ο τομέας των γαλακτοκομικών

προϊόντων γνωρίζει μέχρι στιγμής διαρκή τεχνολογική εξέλιξη. Σ' έναν τέτοιο τομέα η Επιτροπή ευλόγως θεώρησε ότι ο υπάλληλος που απέκτησε κατάρτιση στη γεωπονική και στην αγροτική οικονομία, ακόμη και αν δεν την ολοκλήρωσε πρόσφατα, ήταν πλέον κατάλληλος να αντιμετωπίσει αυτή την τεχνολογική εξέλιξη, ως προϊστάμενος της μονάδας VI.Δ.1 από έναν υπάλληλο νομικής καταρτίσεως. Επιπλέον η Επιτροπή βασίμως επικαλέστηκε την αύξηση του προσωπικού της Νομικής Υπηρεσίας της ΓΔ VI κατά τη διάρκεια της ασκήσεως των καθηκόντων του προηγούμενου προϊσταμένου της μονάδας VI.Δ.1. Συγκεκριμένα, δύο νομικοί, εργαζόμενοι κατά πλήρες ωράριο, παρακολουθούσαν τα νομικά προβλήματα που ανέκυπταν στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων έτσι ώστε δεν ήταν πλέον αναγκαίο να είναι νομικός ο προϊστάμενος της μονάδας (σκέψη 39).

Δεν υπάρχει καμία αντίφαση μεταξύ των διευκρινίσεων που παρέσχε η Επιτροπή στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας και της απαντήσεώς της σε ερώτηση ευρωβουλευτή σχετικά με την παρούσα υπόθεση. Αντιθέτως, με την απάντηση εκείνη η Επιτροπή υπογράμμισε επίσης ότι η κατάσταση κατά τον χρόνο της δημοσιεύσεως της επίδικης ανακοίνωσης κενής θέσεως ήταν διαφορετική αυτής που επικρατούσε το 1981, κατά τον χρόνο της προηγούμενης κενώσεως της θέσεως προϊσταμένου της μονάδας VI.Δ.1, πράγμα που αντιστοιχεί στις διευκρινίσεις που έδωσε η Επιτροπή με τα υπομνήματά της (σκέψη 40).

Τέλος, η αγγελία, από τον ειδικευμένο Τύπο, του επικείμενου διορισμού του J. ως προϊσταμένου της μονάδας VI.Δ.1 δεν αποτελεί ένδειξη αντικειμενική και κρίσιμη, ικανή να αποδείξει την ύπαρξη καταχρήσεως εξουσίας. Πράγματι, όπως προκύπτει από το ίδιο το εν λόγω άρθρο («Tipped to be the new head of the milk division is [Mr. J.], currently head of the milk quota administration»), η φερομένη αυτή αναγγελία απηχούσε απλή φημολογία. Εξάλλου, μια πρόβλεψη του ειδικευμένου Τύπου, που στη συνέχεια αποδεικνύεται ορθή, δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να συνιστά ένδειξη καταχρήσεως εξουσίας (σκέψη 41).

Επομένως, από τα προαναφερθέντα στοιχεία δεν συνάγεται ότι η επιλογή του υπαλλήλου που θα διοριζόταν στη θέση του προϊσταμένου της μονάδας VI.Δ.1 είχε ήδη γίνει πριν από την κίνηση της διαδικασίας πληρώσεως της θέσεως και ότι, κατά συνέπεια, η επίδικη ανακοίνωση κενής θέσεως καταρτίστηκε κατά τρόπο ώστε να ανταποκρίνεται στην περίπτωση του εν λόγω υπαλλήλου (σκέψη 42).

Όσον αφορά τον ισχυρισμό της παραβάσεως του άρθρου 27 του ΚΥΚ, εφόσον δεν υπάρχει κατάχρηση εξουσίας, η Επιτροπή δεν μπορεί να κατηγορηθεί ότι περιόρισε το πεδίο αναζητήσεως υποψηφίων για τη θέση του προϊσταμένου της μονάδας VI.Δ.1. Κατά συνέπεια, το επιχείρημα που προβάλλει ο προσφεύγων, στηριζόμενος στο άρθρο 27, είναι πλέον άνευ αντικειμένου και απορριπτέο. Εν πάση περιπτώσει πρέπει να σημειωθεί ότι ο προσφεύγων δεν προσκόμισε πρόσθετα στοιχεία ικανά να στηρίξουν το επιχείρημα αυτό (σκέψη 44).

Διατακτικό:

Το Πρωτοδικείο απορρίπτει την προσφυγή.